

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

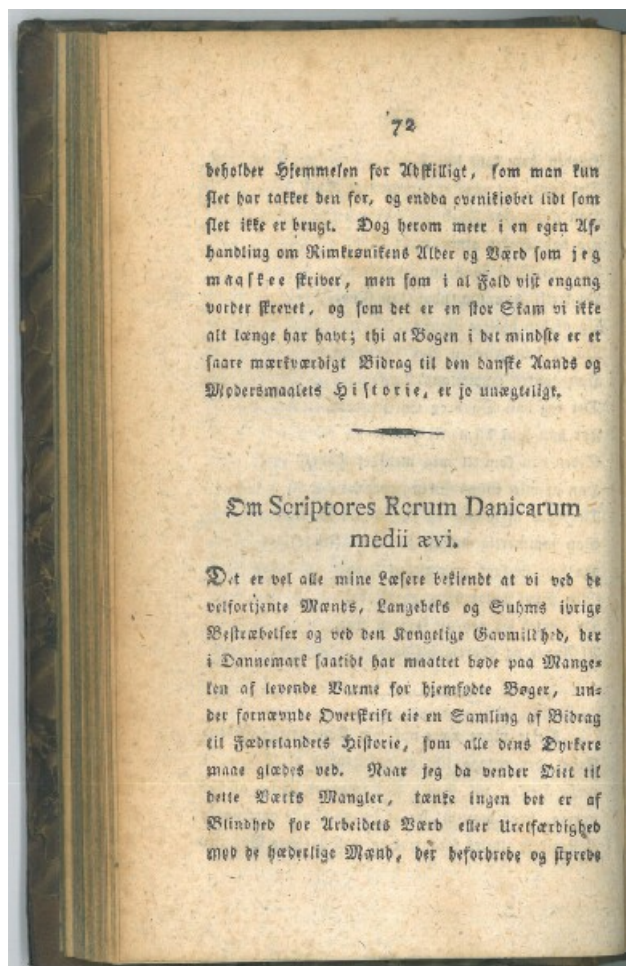
Titel: Udtog af den gamle danske Riimkrønike

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Udtog af den gamle danske Riimkrønike", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 72. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1816_297_3-txt-shoot-idm2193/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

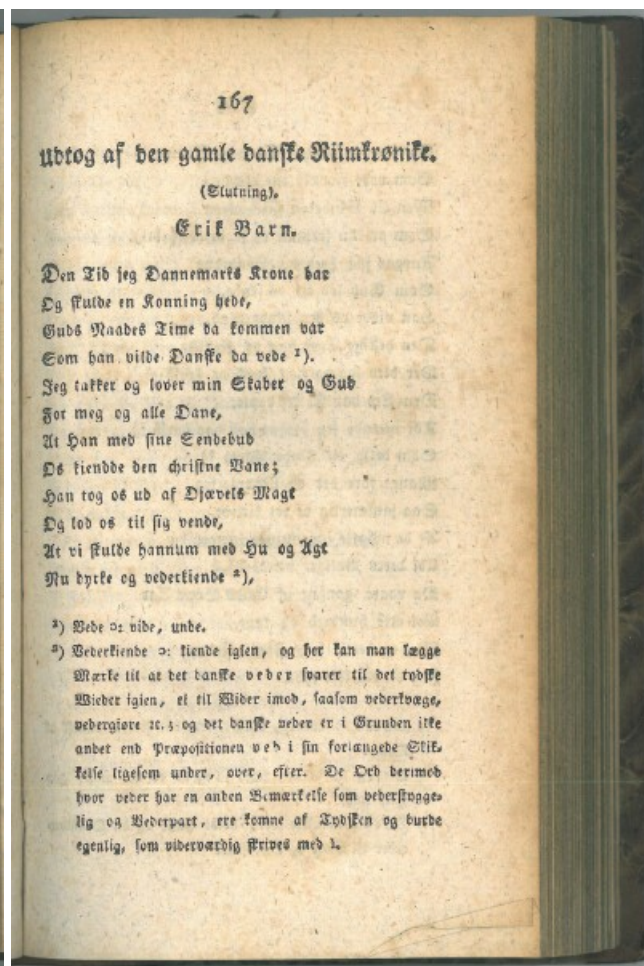
[Læs CC0-erklæringen](#)

beholder Hjemmelen for Udførelse, som man kun
 net har takke den for, og endda eventyret lidt som
 net ikke er brugt. Dog herom meer i en egen Af-
 handling om Rimtsænkens Alter og Værd som jeg
 maaskee skriver, men som i al Fald vist engang
 vorder fremet, og som det er en stor Skam vi ikke
 alt længe har havt; thi at Bogen i det mindste er et
 saare mærkværdigt Bidrag til den danske Naads og
 Modersmaalets Historie, er jo uægteligt.

De Scriptores Rerum Danicarum
 medii ævi.

Det er vel alle mine Læsere bekendt at vi ved de
 velsortente Mants, Langebets og Suhms ibrige
 Beskrævelser og ved den kongelige Gaavmildhed, der
 i Danmark saadit har maattet hede paa Manges
 len af levende Varme for hjemfødte Bøger, un-
 der fornævnte Overseerist eis en Samling af Bidrag
 til Fædrestandets Historie, som alle dens Dykere
 maaske glædes ved. Naar jeg da vender Ditt til
 dette Værks Mangler, tænke ingen det er af
 Blindhed for Arbeidets Værd eller Uretfærdighed
 med de høvedlige Mænd, der befordrede og styrede

Udtog af det gamle danske Rimkrønike.

(Stutning).

Eril Barn.

Den Tid jeg Danmarks Krone bar
 Og stude en Konning hede,
 Guds Naades Time da kommen var
 Som han vilde Danse da vede ¹⁾.
 Jeg takter og lover min Skaber og Gud
 For meg og alle Dane,
 At han med sine Sendebud
 Os kiendte den christne Bone;
 Han tog os ud af Djævels Magt
 Og lod os til sig vende,
 At vi skulde hannum med Gu og Agt
 Nu kynte og vederkiende ²⁾,

¹⁾ Vede = vide, unde.

²⁾ Vederkiende = kiende igjen, og her kan man lægge
 Mærke til at det danske v eder svarer til det tyske
 Wieder igjen, et til Wider imod, saasom vederbooge,
 vederbyere 2c. 3 og det danske veder er i Grunden ikke
 andet end Præpositionen ved i sin forlængede Stik-
 kelse ligesom under, over, efter. De Ved derimod
 hvor veder har en anden Bemarkelse som vederfange-
 lig og vederpart, ere Komne af Lydiken og burde
 egentlig, som uiderværdig skrives med l.

